

13 Uit de geschiedenis van Ramsbeck

Op deze plek op het mijnbouw-wandelpad - met opnieuw een boeiend uitzicht op het centrum van Ramsbeck - vindt u een kort overzicht van de geschiedenis van deze plaats.

Ramsbeck is ongetwijfeld ouder dan de schriftelijke bronnen bevestigen. De naam doet dat al vermoeden. "Ram" is de Keltische naam voor erts en "beck(e)" betekent beek. De tot nu toe eerste schriftelijke vermelding ("Rambesbike") stamt uit het jaar 1313. Het begin van de mijnbouw ligt in het donker van de geschiedenis verborgen, maar zou volgens de nieuwste onderzoeken te dateren zijn rond het jaar 1.000 na Christus. De mijnbouw zelf werd trouwens voor het eerst in het jaar 1518 in geschriften vermeld. De Keulse aartsbisschoppen -geïnteresseerd in het Ramsbecker lood- en zinkerts met zijn gehalte aan zilver - verleenden Rambeck in 1559 een reeks privileges, de zogeheten "Bergfreiheit" (de bergvrijheid).

'De Ramsbecker Gewerkschaft' startte de industriële mijnbouw in het jaar 1812. In 1854 wilden overwegend buitenlandse speculanten in Ramsbeck een geweldig groot industrieel centrum opzetten: het "Westfaalse Californië" geheten. Na een korte periode van schijnbare bloei stortte deze onderneming als een kaartenhuis in elkaar: armoede en ellende bleven achter. Een nieuwe raad van bestuur plaatste in de daarop volgende periode de mijnbouw in Ramsbeck op een meer solide fundament. Ofschoon in de jaren na de Tweede Wereldoorlog in de Ramsbecker mijnbouw topprestaties werden geleverd, moest het bedrijf op 31 januari 1974 om productietechnische en handelspolitieke redenen sluiten.

Met behulp van een ontwikkelingsplan herstructureerde Ramsbeck zich tot een vakantieplaats. Doorslaggevend daarbij was de omzetting van het mijnbouwbedrijf in een museum. Tegenwoordig is Rambeck met zijn goede infrastructuur, met alle serviceverleners, met een uitgebreid net van wandelwegen en zijn nabijheid tot het amusementspark "FORT FUN" een bijzonder interessante vakantiebestemming.